

וירגמו אתו אבן ובני ישראל עשו כאשר צוה
יהוה את משה

וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר דבר אל
בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ
אשר אני נתן לכם ועבדתה הארץ שבת ליהוה
שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך
ואספת את תבואתה ובשנה השביעית שבת
שבתוץ יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע
וכרמך לא תזמר את ספיזו קצירך לא תקצור
ואת ענבי ציורך לא תבצר שנת שבתוץ יהיה
לארץ והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך
ולעבדך ולאמתך ולעשירך ולתושבך הגרים
עמך ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל
תבואתה לאכל

לך שבע שבת שנים שבע שנים שבע פעמים
והיו לך ימי שבע שבת השנים תשע וארבעים
שנה והעברת שופר תרועה בזדע השבע
בעשור לזדע ביום הכפרים תעבירו שופר
בכל ארצכם וקדשתם את שנת הזמשים
שנה וקראתם דרור בארץ לכל יושביה יובל
הוא תהיה לכם ושבתם איש אל אחוזתו ואיש
אל משפחתו תשבו יובל הוא שנת הזמשים
שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את
ספיזיה ולא תבצרו את צוריה כי יובל הוא
קדש תהיה לכם מן השנה תאכלו את תבואתה
בשנת היובל הזאת תשבו איש אל אחוזתו וכי
תמכרו ממוכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל
תונו איש את אחיו במספר שנים אזור היובל
תקנה מאת עמיתך במספר שני תבואת ימוכר
לך לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט
השנים תמעוט מקנתו כי מספר תבואת הוא מוכר
לך ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאלהיך
כי אני יהוה אלהיכם ועשיתם את חקתי ואת
משפטי תשמרו ועשיתם אתם ויעבדתם עלי
הארץ לבטח וצנתה הארץ פריה ואכלתם לשבע
ויעבדתם לבטח עליה וכי תאמרו מה צאכל
בשנה השביעית הן לא זרע ולא צאסף את
תבואתנו וצויתי את ברכתי לכם בשנה השביעית
ועשית את התבואה לעלפ השנים וזרעתם את
השנה השביעית ואכלתם מן התבואה ישן עד
השנה השביעית עד בוא תבואתה תאכלו ישן
והארץ לא תמכר לצמתת כי לי הארץ כי גרים